

TABOR

Gazetka niedzielna parafii Przemienienia Pańskiego w Ogrodzieńcu

8 grudnia 2013 r.

II niedziela Adwentu

nr 49/2013 (107)

ŚLADAMI MISTRZA Z NAZARETU

rozważania nad Ewangelią niedzielną

Anioł rzekł do Niej: «Nie bój się, Maryjo, znalazłaś bowiem łaskę u Boga. Oto poczniesz i porodzisz Syna, któremu nadasz imię Jezus. [...] Duch Święty zstąpi na Ciebie i moc Najwyższego osłoni Cię. Dlatego też Święte, które się narodzi, będzie nazwane Synem Bożym».

Na to rzekła Maryja: «Oto Ja służebnica Pańska, niech Mi się stanie według twego słowa». Wtedy odszedł od Niej anioł.

Łk 1,30-31.35-38

Trwa Adwent, piękny czas, obfitujący w serdeczną tęsknotę, czynienie Jezusowi miejsca. W naszym wnętrzu wypełnionym wiarą ciągle słyszymy słowa: „Oto ja służebnica Pańska, niech mi się stanie według słowa Twego” (Łk 1,38). Maryja, Matka Jezusa, zawarła w nich odpowiedź na wszystkie wielkie oczekiwania ludzkości. Jezus Chrystus – Słowo Wcielone stał się największym darem Boga dla człowieka, darem, który nieustannie uczy, umacnia i otacza największą miłością. Z woli Ojca Niebieskiego Słowo stało się Ciałem i za przyzwoleniem człowieka – Niewiasty najpiękniejszej – zamieszkało między nami. Ludzkość czekała i na Mesjasza, i na Tę, która dała Mu ludzką naturę, dlatego Maryja tak bardzo

czczona jest na świecie. Najpiękniejszy człowiek – Syn Boży, oraz najpiękniejsza niewiasta – Matka Boga Człowieka to główni bohaterowie dziejów świata, którzy niosą mu prawdę, miłość i nadzieję.

Co takiego kryje się w fakcie, że Bóg dał ludzkości swojego Syna, czyli kogoś najdroższego, do kogo miał największe zaufanie, kto jak nikt inny Go rozumiał? Tego nie wypowiedzą do końca ludzkie słowa, wiemy jednak, że musiał Bóg szczególnie nas umiłować.

Przychodzi też do nas nieprzypadkowo na początku Adwentu Niepokalana Matka Jezusa – najpiękniejszy i najczystszy owoc ziemi. To przez Nią Pan Bóg pokazuje nam najbardziej możliwość uświęcenia człowieka i odbudowania Jego łaską. Pani Adwentu, stając na progu świętego czasu oczekiwania, mówi ludzkości, że nie ma dla Boga nic bardziej wartościowego niż człowiek – każdy człowiek, którego darzy On największą miłością.

„Jak Chrystus jest dniem, który nie zna zachodu, tak Maryja jest jego promieniejącą pięknem jutrenką – zauważył bł. Jan Paweł II 8 grudnia 2003 r. – Maryja, dzięki swej wyjątkowej roli, jest naszym niezawodnym oparciem w trudnej walce z grzechem i jego skutkami”. Skorzystajmy z Jej pomocy.

Byle dalej od ołtarza

Jednym z wyznaczników naszych czasów jest wystawianie wiernych w czasie niedzielnej Mszy przed kościołem, nawet jeśli w środku jest jeszcze sporo miejsca. Część zaś z tych, którzy do świątyni wchodzi, tłoczy się pod chórem, podczas gdy z przodu przed ołtarzem są wolne krzesła.

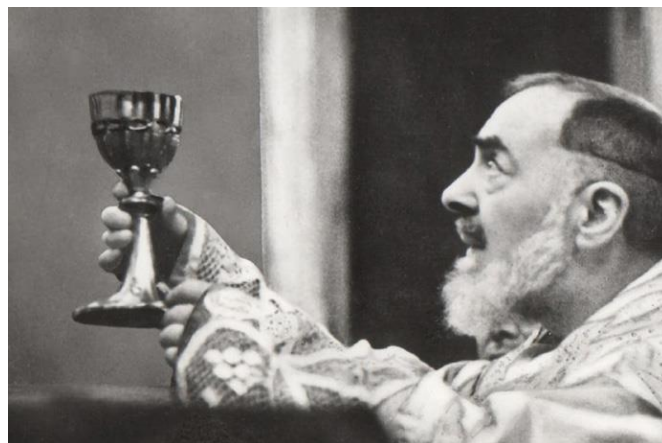
Jeden z proboszczów systematycznie wprowadzał ludzi do środka kościoła. Każda niedzielna Msza święta rozpoczynała się nie od znaku krzyża świętego, ale od wezwania: „Proszę podejść o pięć metrów do przodu, bo przy ołtarzu jest pusto, a drzwi kościoła z powodu tłoku nie da się zamknąć”. Po kilku latach takiego uporczywego „wprowadzania” cel został osiągnięty, co oceniono jako wielki sukces duszpasterski. Proboszcz umarł, przyszedł następca i po trzech miesiącach ludzie wrócili na „swoje miejsce”. Znowu przy ołtarzu jest pusto, a drzwi kościoła z powodu tłoku nie da się zamknąć.

To jest klasyczny rys polskiej religijności. Podobno żaden inny naród katolicki na świecie nie prezentuje takiej formy „pobożności”. Trudno dziś dociec wszystkich motywów, jakie zadecydowały o tej „chwalebnej” praktyce.

Ci, którzy stoją na zewnątrz, znajdują sobie rozmaite wymówki, by nie wejść do środka. Niektórzy twierdzą, że w środku jest ciasno, ale poza paroma większymi świętami w ciągu roku jest to nieprawda. Nasz kościół owszem nie jest zbyt duży, ale przy obecnej frekwencji wiernych w kościele w zupełności wystarczający. W środku są wolne miejsca, co prawda stojące, ale są, a na dworze większość i tak stoi. Ten argument zatem upada. Są i tacy, dla których ważniejsza od bliskości ołtarza jest ładna pogoda. Ci mówią, że na dworze jest przyjemniej. Do kościoła nie przychodzi się jednak dla przyjemności.

Przyczyn takiego zjawiska na pewno znalazłoby się wiele, a wśród nich popularne określenie obo-

wiązku uczestnictwa we Mszy świętej jako nawiedzenia kościoła. „Byłem w kościele” – oto polskie określenie wypełnienia przykazania kościelnego. „Do kościoła nie chodzę” – oto wyznanie grzechów. Dla wielu, aby być w kościele, wystarczy spoglądać na plecy ostatniego ze stojącej przy ołtarzu wspólnoty.

Jednocześnie zaobserwować można, że spośród osób stojących na zewnątrz świątyni i tych oblegających drzwi wejściowe bardzo niewielka liczba (w porównaniu z tymi wewnątrz) przystępuje do Komunii Świętej. Można domniemywać, że wielu ze stojących w progu nie bardzo wie, po co do kościoła idzie. Jedynym celem jest nie mieć grzechu. Gdybyśmy ustalili, że celem uniknięcia grzechu wystarczy podpisać listę obecności, to pięćdziesiąt procent tych ludzi po podpisaniu poszłoby na piwo lub do lasu.

W starożytnym Kościele istniała praktyka pokutna, w której za bardzo ciężkie grzechy tymczasowo wykluczano ludzi z Kościoła, tak że nie mogli przekroczyć jego progu. Przychodzili oni przed rozpoczęciem Mszy świętej, stawali przed świątynią i prosili wchodzących, by się za nich modlili. Pobożność tych wielkich grzeszników była jednak znacznie większa niż wielu naszych wiernych, bo tamci chcieli podejść do ołtarza, a nie mogli, ci zaś mogą, a nie chcą.

Eucharystia jest spotkaniem człowieka z Bogiem, którego inicjatorem i zapraszającym jest Bóg. Ci, którzy dobrowolnie decydują się nie wchodzić do świątyni, zachowują się jak biesiadnicy weselni, wołający oglądać zabawę weselną zza płotu. Nie można już jednak w tym momencie powiedzieć o nich, że są jej uczestnikami. Uczestniczyć we Mszy świętej to wchodzić w osobowy kontakt z Bogiem. Nie wystarczy być biernym widzom, bo można przega-

Niepokalane Poczęcie Najświętszej Maryi Panny

Kościół katolicki obchodzi 8 grudnia uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny. Maryja Niekokalanie Poczęta jest również główną patronką Zakonu Serafickiego.

Prawda wiary o Niekokalanim Poczęciu Maryi jest określona przez dogmatyczne nauczanie Kościoła. Mówi ono, że Maryja poczęta i urodzona tak, jak każdy inny człowiek od chwili swego poczęcia, jeszcze przed narodzeniem, była obdarzona pełnią łaski.

Ta prawda wiary jest pośrednio objawiona w Piśmie Świętym. Anioł w chwili zwiastowania powiedział do Maryi: „Bądź pozdrowiona, pełna łaski” (Łk 1,28). Bóg przygotował Ją na Matkę Syna Bożego, który nie mógł mieć matki obciążonej skutkami grzechu pierworodnego, nieposiadającej łaski w duszy. Obdarował Ją pełnią swych łask w chwili poczęcia. Została już wtedy odkupiona w sposób wyjątkowy, wznioślejszy niż inni ludzie.

Wiara w Niekokalane Poczęcie Najświętszej Maryi Panny była obecna w Kościele od najdawniejszych czasów, choć niesformułowana wyraźnie. Król Polski Zygmunt Stary, gdy Polska przeżywała swój złoty wiek i liczono się z nią w Europie, prosił Stolicę Apostolską o przyspieszenie ogłoszenia tego dogmatu. Wtedy ówczesny papież Urban VIII tak opisał polskiemu królowi: „Światło Ducha Świętego,

które jedynie może wyjaśnić tę prawdę, tajemnicę ludowi – jeszcze nie zabłysło w naszych umysłach”.

Po trzech wiekach, jakie minęły od prośby polskiego króla, papież Pius IX 8 grudnia 1854 r. ogłosił dogmat o Niekokalanim Poczęciu Najświętszej Maryi Panny. Oto jego treść: „Najświętsza Maryja Dziewica od pierwszej chwili swego poczęcia, przez łaskę i szczególnie przywilej Boga Wszechmogącego, na mocy przewidzianych zasług Jezusa Chrystusa, Zbawiciela rodzaju ludzkiego, została zachowana nie naruszona od wszelkiej zmyły grzechu pierworodnego” (KKK 491).

Uroczystość Niekokalanego Poczęcia obchodzi Kościół w Adwencie, przed Bożym Narodzeniem. Chce nam przez to pokazać, jak czysta i piękna była ta, która dała światu zbawienie. Kościół chce nas zachęcić do prostowania drogi życia dla Pana i dbałości o czystość swego serca i duszy, aby wzrastała nasza przyjaźń z Bogiem.

Ogłoszenia duszpasterskie

1. W tym tygodniu patronują nam:

- w piątek – św. Łucja, dziewica i męczennica, która oddała życie w obronie wiary około 304 roku w Syrakuzach na Sycylii, patronka ociemniałych.
- w sobotę – św. Jan od Krzyża, karmelita, żyjący w XVI w, jeden z największych mistyków i teologów duchowości, za co wyróżniono go tytułem doktora Kościoła

2. Dziś 8 grudnia, dzień, w którym powinniśmy świętować uroczystość Niekokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny. Jednak ponieważ w tabeli pierwszeństwa dni liturgicznych, niedziele Adwentu mają pierwszeństwo przed tą uroczystością, dlatego też będziemy obchodzić ją jutro, w poniedziałek, 9 grudnia. Serdecznie zapraszamy na Msze św. o godz. 7⁰⁰ i 17⁰⁰.

3. Dziś również przeżywamy dzień solidarności z Kościołem na Wschodzie. Pamiętajmy o tych naszych braciach, którzy przez długie lata komunizmu byli pozbawieni opieki duchowej, a obecnie borykają się z problemami braku kapłanów, wystroju wewnątrz świątyń, lecz są zarazem bardzo spragnieni wiary i otwarcia na wszystko, czym zechcemy się z nimi podzielić. Nasze ofiary są przeznaczane m.in. na: tabernakula, naczynia i szaty liturgiczne, a także środ-

ki na wsparcie prowadzonych remontów i budowę obiektów kościelnych, na stołówki, sierocińce, rekolekcje młodzieżowe, pielgrzymki, wakacyjne spotkania z Bogiem dla dzieci i młodzieży oraz pomoc osobom potrzebującym i starszym. Niech nasza hojność będzie wyrazem naszej wiary i chrześcijańskiej solidarności. Ofiary na pomoc Kościołowi na Wschodzie można składać do puszek przy wyjściu z kościoła.

4. W dni powszednie Adwentu o **godz. 17⁰⁰** zapraszamy na **Roraty**.

5. Krąg Biblijny w środę po wieczornej Mszy św.

6. W środę o godz. 10⁰⁰ w salce katechetycznej odbędzie się spotkanie dla osób cierpiących na różne dolegliwości. Więcej informacji w ulotkach, które można zabrać wychodząc z Kościoła.

7. Zachęcamy do nabywania świec Caritas i opłatków.

8. W przyszłą niedzielę rozpoczniemy **Adwentowe Rekolekcje**. Potrwają one do wtorku, wtorek będzie dniem spowiedzi św. Zachęcamy już teraz do takiego zorganizowania sobie czasu, by jak najliczniej wziąć w nich udział i dobrze przygotować się do Świąt Bożego Narodzenia. Rekolekcje poprowadzi **ks. Tomasz Folga**.

9 grudnia – poniedziałek

- 7⁰⁰ 1) + Jadwiga Stanek – od przyjaciół i znajomych z Cementowni.
2) + Jan Wacowski – od rodziny Rudych.
17⁰⁰ + Aleksandra Meszek – od rodziny Pytków i Meszków.

10 grudnia – wtorek

- 7⁰⁰ 1) + Zenon Makowski – w 4. r. śmierci.
2) + Jadwiga Stanek – od pracowników Gminnej Spółdzielni.
17⁰⁰ + Antonina Piątek; Maria i Jan Siedleccy; Paweł Kukuła.

11 grudnia – środa

- 7⁰⁰ 1) + Jadwiga Stanek – od męża Stanisława.
2) + Anna Kurek; Wanda Stasik.
17⁰⁰ Nowenna do M.B. Nieustającej Pomocy.

12 grudnia – czwartek

- 7⁰⁰ 1) + Jadwiga Stanek – od syna Marka z rodziną.
2) + Jadwiga Bukowska – od Jerzego i Piotra Lipka z rodzinami.
17⁰⁰ + Aleksandra Meszek – od Ewy i Adama z rodzinami.

13 grudnia – piątek

- 7⁰⁰ 1) + Krystyna i Józef Matysek.
2) + Jadwiga Stanek – od Janiny i Piotra Wacowskich.
17⁰⁰ Msza zbiorowa za zmarłych.

14 listopada – sobota

- 7⁰⁰ 1) + Jadwiga Stanek – od chrześnicy Marii Kubara z rodziną.
2) + Jadwiga Bukowska – od chrześnika Adama Lipki z rodziną.
17⁰⁰ + Zofia Lipka – od Zdzisława i Bogusławy z rodziną.

15 grudnia – niedziela

- 7⁰⁰ + Leokadia, Mieczysława Molenda; Zofia, Adolf Lipczyk.
9⁰⁰ + Stanisław Czekala – od rodziny Świackich i Bijaków.
10³⁰ + Anna Kosoń – od rodziny Boguckich i Marii Molendy.
12⁰⁰ + Artur Nawara – od Elżbiety Skwarek z rodziną.
17⁰⁰ + Stanisława Dyczko – w 1. r. śmierci.

Stopka redakcyjna

Adres:

Rzymskokatolicka Parafia Przemienienia Pańskiego
ul. Kościuszki 33
42-440 Ogrodzieniec
tel. 699-189-130
e-mail: tabor.ogrodzieniec@op.pl
www.parafia.ogrodzieniec.pl

Redakcja gazetki:

Ksiądz Jacek Furtak, Proboszcz
Ksiądz Mariusz Olejnik
Ksiądz Michał Kocjan (redaktor odpowiedzialny)